

Закот ҳақида ҳадиси шарифлар

15:52 / 22.03.2025 1650

يُنْبِئُ «مَلَسَ وَهِيَ لَعْنَةُ هَلَالِ الصَّوْمِ لَوْلَا لُؤْسَ رَلِاقِ لَاقِ، أَمْ هُنَّ عُهُلُ لِي ضَرَّ رَمْعِ نَبِإِ نَعِ
عُهُلِ الصَّلَاةِ مِاقِ إِوْ هَلَالِ لُؤْسِ رَأْدَمِ حُمِّ نَأُوْ هَلَالِ أَلِ هَلَالِ نَأْ دَاةِ شِ؛ سَمَخِ يَلَعِ مِ أَلِ سِ إِوْ
مِ لِسْمِ وُ يَرَا حُبُّ لَأْ هَاوْرَ. «نَأْضَمَرِّ مَوْصَوِّ حِجَّ لَأْوْ، هَلَالِ زَلِ أَعَاتِ يَأْوْ

Ибн Умар розияллоҳу анҳумодан ривоят қилинади:

«Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам: **«Ислом беш нарсага бино қилинган: «Аллоҳдан ўзга илоҳ йўқ, Муҳаммад Аллоҳнинг Расулидир», деб гувоҳлик бериш, намозни тўқис адо этиш, закот бериш, ҳаж қилиш ва Рамазон рўзасини тутиш», дедилар».**

Бухорий ва Муслим ривоят қилган.

نَبِإِ ذَأْعُمَلِ لَاقِ مَلَسَ وَهِيَ لَعْنَةُ هَلَالِ الصَّوْمِ لَوْلَا لُؤْسَ رَلِاقِ لَاقِ؛ أَمْ هُنَّ عُهُلُ لِي ضَرَّ رَمْعِ نَبِإِ نَعِ
مُؤْغِدَا فِ، مُهْتِئِجِ إِذِ إِفِ، بِبَاتِ كَلِ هَلِ أَمْ وَقِ يَتَأْتِ سَكَّنِ إِ؛ نَمَّ يَلِ أَلِ هَلِ أَعَاتِ بِنِ يَحِ لَبَجِ

бошларини қуйи солиб турдилар. Ҳаммамиз йиғлаб, бошимизни қуйи солиб турдик. У зотнинг нима учун қасам ичганларини билмас эдик. Охири бошларини кўтардилар. Юзларида севинч аломати бор эди. Бу биз учун қизил туялардан ҳам севимлироқ эди. Сўнгра: **«Қайси бир банда беш вақт намозини ўқиса, Рамазон(рўзаси)ни тутса, закотини чиқарса ва етти катта гуноҳдан четда бўлса, албатта, унинг учун жаннатнинг эшиклари очилади ва унга «Салом билан кир!» дейилади»,** дедилар».

Насоий ривоят қилган.

سَيِّلٍ «لَأَقْمَلَسَ وَهِيَ لَعْلَلِ لَصَّيْبٍ لِّلَّ نَعُ، نَعُ لَلِ يَضْرَعُ دِيَّ سَيِّبٍ أَعُ
يُذْمَرُ لَأَوْدَادٍ وَبِأَوْ مَلْسُمٍ وَيُرَاحُ بَلِّ أَوْر. «ةَقَدَصْرُقُ سَوَأَ سَمَخَ نَوْدَامِ يَف
يَسْأَلُ نَلَّو»

Абу Саъид розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

«Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам: **«Беш васакдан камда садақа йўқ»**, дедилар».

Бухорий, Муслим, Абу Довуд ва Тирмизий ривоят қилган.

«Васақ» ўша вақтдаги оғирлик ўлчови бўлиб, бир васак 60 соъга тўғри келган. Бир соъ 2,176 килограмм бўлса, 60 соъ 130,560 килограмм бўлади. Уни бешга кўпайтирсак, 652,800 килограмм чиқади. Демак, зироат бойликлари 652 кг 800 гр оғирликка етмагунча улардан закот чиқарилмас экан.

سَيِّلٍ «لَأَقْمَلَسَ وَهِيَ لَعْلَلِ لَصَّيْبٍ لِّلَّ نَعُ، نَعُ لَلِ يَضْرَعُ دِيَّ سَيِّبٍ أَعُ
يُذْمَرُ لَأَوْدَادٍ وَبِأَوْ مَلْسُمٍ وَيُرَاحُ بَلِّ أَوْر. «ةَقَدَصْرُقُ سَوَأَ سَمَخَ نَوْدَامِ يَف
يَسْأَلُ نَلَّو»

Абу Ҳурайра розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

«Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам: **«Муслмонга қулида ҳам, отида ҳам садақа (закот) йўқ»,** дедилар».

Бухорий, Муслим, Абу Довуд, Термизий ва Насоий ривоят қилган.

Муслим ва Аҳмаднинг ривоятида: **«Қулда фитр садақасидан бошқа садақа йўқ»,** дейилган.

نَعُ لَعْلَلِ سَمَلَسَ وَهِيَ لَعْلَلِ لَصَّيْبٍ لِّلَّ لَوَسْرَرَّ نَعُ، نَعُ لَلِ يَضْرَعُ دِيَّ سَيِّبٍ أَعُ
يُذْمَرُ لَأَوْدَادٍ وَبِأَوْ مَلْسُمٍ وَيُرَاحُ بَلِّ أَوْر. «ةَقَدَصْرُقُ سَوَأَ سَمَخَ نَوْدَامِ يَف
يَسْأَلُ نَلَّو»

Бухорий, Муслим, Абу Довуд ва Насоий ривоят қилган.

هُنَّ أَتَانِمْ : لَأَقِمْ لَسَوَّهَيْ لَعُ هَلَلِ لَاصِرِي بِنَلِ نَعُ هُنَّ عُهُ لَلِ لِي ضَرَّ رِي بَأَنْ ع
بِنَاتَبِي بَزُّ هَلْ ، عَرْقُ أَعَجُ شَهْمَ أَي قُلِّ مَوِي هُلَامُ هَلْ لَتُّ مُهُتَاكَ زِدُّوِي مَلَفْ أَلَامُ هَلَلِ
وَلَا لَتُّ مُهُتَاكَ زَنْ كَ أَنْ أَلَامُ أَنْ : لُوقِي مُهُتَاكَ مَزُولُ دُحْ أَي مُهُتَاكَ مَوِي هُوَ وَطِي
مَلْسُ مَوِي رَاخُ بَلْ أَوْر . اَلْفَيْ كَمُ يَوْمَ بِيءَ بَحْلُوا مَا سَيُطَوُّونَ هُمْ سُرُّ هُوَ بَلْ هُمْ خَيْرًا هُوَ فَضِيلُهُ . مِنْ اَللَّهِ ؕ اَتَلَهُمْ بِمَا يَبْخُلُونَ اَلَّذِينَ يَحْسَبْنَ
بِيءَ اَسْنَانِ لَأَوِي دِمْرَتِ لَأَوِي

Абу Ҳурайра розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

«Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам: **«Кимга Аллоҳ молу дунё берса-ю, закотини адо қилмаган бўлса, қиёмат куни у унга кўзойнакли илон бўлиб кўринади. Унинг икки қозиқ тиши чиқиб туради. У қиёмат куни бўйнидан бўғиб олади. Сўнг икки жағ суягидан тишлаб туриб: «Мен сенинг молингман! Мен сенинг тўплаган хазинангман!» дейди»,** дедилар, сўнгра **«Аллоҳ уларга Ўз фазлидан берган нарсада бахиллик қилганларга уни яхшилик деб ҳисобламанглар. Аксинча, улар учун ёмонликдир. Қиёмат куни бахиллик қилган нарсалари билан (бўйинлари) ўралур»** оятини тиловат қилдилар».

Бухорий, Муслим, Термизий ва Насоий ривоят қилган.

لَأَقِمْ ، مَلْسَوَّهَيْ لَعُ هَلَلِ لَاصِرِي بِنَلِ لَاصِرِي تَيْ هَتْنَا : لَأَقِمْ هُنَّ عُهُ هَلَلِ لِي ضَرَّ رِي بَأَنْ ع
لَبْ إِي هَلْ نُونُ كَتِ لُجْرُ نَمِ ام - فَ لَحْ اَمْ كُ وَأُ ، هُرِّي غَ هَلْ اَلِ يَدْلُ أَوِ وَأُ - هَدِي بِي سَفَنِ يَدْلُ أَوِ
هُنَّ مَسْ أَوِ نُونُ كَتِ ام مَطْعُ أَمَ أَي قُلِّ مَوِي هُلَامُ هَلْ لَتُّ مُهُتَاكَ مَزُولُ دُحْ أَي مُهُتَاكَ مَوِي هُوَ وَطِي
سَتَّ حَاهَا لُ وَأُ هَلْ عُ تَدُّر ، اَهَا خُ أَ تَزَا جْ اَمْلُ كُ ، اَهَا نُونُ رُقُبُ هُ حَطْنَتَو ، اَهَا فَافْ حَابُ هُوَ طَطِ
بِيءَ اَسْنَانِ لَأَوِي دِمْرَتِ لَأَوِي مَلْسُ مَوِي رَاخُ بَلْ أَوْر . «سَانِ لَانِي بِي ضَقِي

Абу Зарр розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

«Набий соллаллоҳу алайҳи васалламнинг ҳузурларига етиб бордим. У зот: **«Жоним қўлида бўлган Зотга қасамки»** ёки **«Ўзидан бошқа илоҳ йўқ бўлган Зотга қасамки»** ёки шунга ўхшаган бир қасам ичдилар-да: **«Кимнинг туяси ёки қорамоли ёки қўйи бўла туриб, ҳаққини адо қилмаса, қиёмат куни ўшалар энг катта ва семиз ҳолида келтирилади. Улар уни туёқлари билан депсайдилар, шохлари билан сузадилар. Қачон унинг олдидан охиргиси ўтса, олдингиси қайтиб келади. Одамлар орасида ҳукм чиқарилгунча шундай давом этади»,** дедилар».

Бухорий, Муслим, Термизий, Насоий ривоят қилган.

«Мўминнинг нажоти» - муфассал закот китобидан